

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

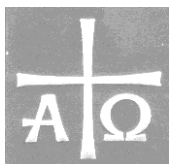
Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 22 727 0595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

24 NIEDZIELA ZWYKŁA

17 września

289'17

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Syr 27,30-28 * Ps 103 * Czytanie II: Rz 14, 7-9

Ewangelia: Mt 18, 21-35

Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprawiono mu jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać. Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam. Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: Oddaj, coś winien! Jego współsługa upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade mną, a oddam tobie. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinieneś być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą? I uniesiony gniewem pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego długu nie odda. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

Oto słowo Pańskie

ODPUŚĆ NAM NASZE WINY

Trudno policzyć ile w ciągu całego życia człowiek wierzący wypowiada te słowa zanoszone w modlitwie Pańskiej do Boga miłosiernego, który jest naszym Ojcem. Prosimy Ojca niebieskiego o chleb powszedni i o darowanie win. Święty Augustyn mówi, że takie zestawienie chleba i darowania win (oczyszczenia serca) pozwala dostrzec w tej prośbie nie tylko chleb doczesny potrzebny do życia fizycznego ale również Chleb Eucharystyczny, bez którego życie duchowe zamiera. Mogę przyjmować Eucharystię, gdy idę drogą nieustannego poddawania mojego życia działaniu Bożego miłosierdzia w sakramencie pokuty. Jeśli więc Eucharystia nazwana jest chlebem powszednim to znaczy, że jest pokarmem codzienności dla człowieka wierzącego. Jak bardzo takie rozumienie Komunii świętej odległe jest od istniejącego często w naszej świadomości obrazu pokarmu świątecznego, który można przyjmować tylko w niezwykłych i wyjątkowych okazjach. Jeśli ktoś do Komunii chodzi tylko raz w roku albo jeszcze rzadziej (przy okazji chrztu, ślubu, pogrzebu) to znaczy, że do spowiedzi chodzi również w takim rytmie. Oznacza to, że taka osoba doświadcza sakramentalnego przebaczenia okazjonalnie. Ile razy mam przebaczać? Ile razy można chodzić do spowiedzi? Zauważmy, że samo usytuowanie sakramentu Pojednania, jego dostępność, możliwość wielokrotnego korzystania z łaski rozgrzeszenia przez całe życie – ukazuje

beźmiar Bożej dobroci. Przychodzimy do Chrystusa – Króla nieba i ziemi – jak ten dłużnik do swego pana z dzisiejszej przypowieści.

Trzeba jasno powiedzieć, że dług o którym mowa w Ewangelii jest niemożliwy do spłacenia. Ktoś obliczył, że są to dochody firmy zatrudniającej 16 tysięcy osób przez dziesięć lat. Pan Jezus, stosując ten obraz, chciał nam powiedzieć, że dług grzechu nie jest możliwy do spłacenia ludzkimi środkami. To miłosierdzie i wielkoduszność Pana sprawiają, że nasz grzech zostaje darowany. Miłosierdzie jest bezwarunkowe, jak w omawianej przypowieści. Pan, darując swemu dłużnikowi ulitował się nad nim, okazał mu łaskę nie żądając niczego w zamian. Ale dar miłosierdzia jest tylko wówczas przyjęty, gdy przemienia serce dłużnika i sprawia, że wobec swoich dłużników staje się miłosierny i wielkoduszny jak Pan wobec niego. Dzisiejsza Ewangelia niesie nadzieję i przypomnienie, że nasz Pan jest nieskończenie miłosierny. Ale jednocześnie Chrystus wzywa nas do czujności i przestrzega przed postawą dłużnika, któremu darowano wiele a on nie był w stanie darować odrobiny swemu dłużnikowi „Odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom” – to serce modlitwy Pańskiej, bo od miłosierdzia, które okazujemy naszym winowajcom zależy nasze zbawienie.

Ks. Proboszcz

ŚWIĘTY STANISŁAW KOSTKA

Stanisław urodził się w Rostkowie na Mazowszu w końcu grudnia 1550 roku. Wychowany w atmosferze religijnej, odznaczał się głęboką pobożnością. Razem z bratem został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Cudownie uzdrowiony z ciężkiej choroby przez Matkę Najświętszą, postanowił wstąpić do Towarzystwa Jezusowego. Opuścił więc potajemnie Wiedeń w roku 1567 roku i przez Dylingę udał się do Rzymu, gdzie został przyjęty do nowicjatu przez św. Franciszka Borgiasza. Zmarł w Rzymie w nocy z 14 na 15 sierpnia 1568 roku w opinii świętości. Został zaliczony w poczet świętych przez papieża Benedykta XIII w roku 1726.

CHRZEŚCIJAŃSKI KSZTAŁT PATRIOTYZMU

W sytuacji głębokiego sporu politycznego, jaki dzieli dziś naszą ojczyznę, patriotycznym obowiązkiem wydaje się też angażowanie się w dzieło społecznego pojednania poprzez przypomnienie prawdy o godności każdego człowieka, łagodzenie nadmiernych politycznych emocji, wskazywanie i poszerzanie pól możliwej i niezbędnej dla Polski współpracy ponad podziałami oraz ochronę życia publicznego przed zbędnym upolitycznianiem. A pierwszym krokiem, który w tej patriotycznej posłudze trzeba uczynić, jest refleksja nad językiem jakim opisujemy naszą ojczyznę, współobywateli i nas samych. Wszędzie bowiem, w rozmowach prywatnych, w wystąpieniach oficjalnych, w debatach, w mediach tradycyjnych i społecznościowych obowiązuje nas przykazanie miłości bliźniego. Dlatego miarą chrześcijańskiej i patriotycznej wrażliwości staje się dziś wyrażanie własnych opinii oraz przekonań z szacunkiem dla – także inaczej myślących – współobywateli,

w duchu życzliwości i odpowiedzialności, bez uproszczeń i krzywdzących porównań.

„«Nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!» — przywoływał słowa Apostoła św. Jan Paweł II i dodawał – Zastanawiajmy się nad «polską prawdą». Rozważajmy, czy jest szanowana w naszych domach, w środkach społecznego przekazu, urzędach publicznych, parafiach. Czy nie wymyka się niekiedy ukradkiem pod naporem okoliczności? Czy nie jest wykrzywiana, upraszczana? Czy zawsze jest w służbie miłości?

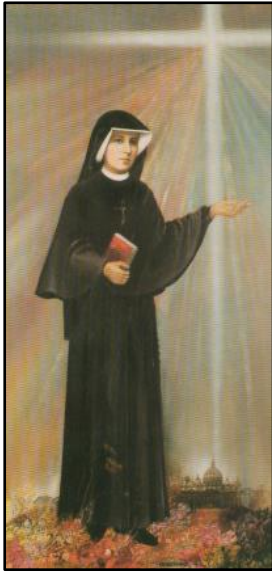
Zastanawiajmy się nad «polskim czynem». Rozważajmy, czy jest podejmowany roztropnie. Czy jest systematyczny, wytrwały? Czy jest odważny i wielkoduszny? Czy jednocy, czy też dzieli ludzi? Czy nie uderza w kogoś nienawiścią albo pogardą? A może tego czynu miłości, polskiego, chrześcijańskiego czynu jest zbyt mało?» Te pytania Papieża-Polaka pozostają i dziś aktualne.

5. *Patriotyzm narodowy i lokalny.* W świetle zasady pomocniczości warto też dostrzec, że naturalnym wsparciem patriotyzmu narodowego jest patriotyzm lokalny. Nasza ojczyzna, jeśli nie ma być tylko kategorią symboliczną czy polityczną, powinna mieć kolor nieba i kształt krajobrazu konkretnego miejsca. A jej oblicze rozpoznajemy w twarzach i losach tych, z którymi wspólnie żyjemy na co dzień. Ważne jest zatem, aby nasza narodowa tożsamość i narodowy patriotyzm były otwarte na różnorodność lokalnych społeczności. By nasza polskość znajdowała swoją konkretyzację i wzbogacenie w specyfice, kulturze, obyczajach, a czasem szczególnym akcencie lub gwarze poszczególnych krain i regionów. Polska powinna pozostawać społecznością obywateli, którzy zachowując swą lokalną tożsamość, z troską zabiegają o dobro wspólne w skali państwa i czują się narodową wspólnotą.

6. *Wzorce polskiej tożsamości.* Skarbnicą i nauczycielką takiego, przenikniętego chrześcijańskim duchem, szlachetnego patriotyzmu jest wspólna narodowa historia. Nie mogąc przywołać wszystkich jej kart, przypomnijmy tylko, że przeplatają się w niej i uzupełniają dwa nurty: nurt polskości rdzennej, etnicznej i nurt polskości kulturowej.

(cdn)

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY 1631

O Rano Miłosierdzia, Serce Jezusa, ukryj mnie w swej głębi jako jedną kropelkę krwi własnej i nie wypuszczaj mnie z niego na wieki. Zamknij mnie w swych głębiach i naucz mnie sam kochać Ciebie. Miłości wieczna, urabiaj sam moją duszę, aby była zdolna do wzajemnej miłości Ciebie. O żywa Miłości, uczynź mnie zdolną do wiecznego kochania Ciebie. Chcę wiecznie odpowiadać wzajemnością na Twoją miłość.

O Chryste, jedno spojrzenie Twoje droższe mi jest niżeli światów tysiące, niżeli niebo całe. Ty możesz, Panie, uczynić mą duszę tak, aby umiała zrozumieć Ciebie w całej pełni, jakim jesteś. Wiem i wierzę, że Ty wszystko możesz; jeżeli raczyłeś mi się tak hojnie udzielić, to wiem, że możesz jeszcze być hojniejszy; wprowadź mnie do zażyłości ze sobą tak daleko, dokąd natura ludzka wprowadzona być może...

W dniach 23-24 września odbędzie się XXXIII Ogólnopolska Pielgrzymka Małżeństw i Rodzin na Jasną Górę. Wiodącym tematem jasnogórskiego spotkania będzie wychowanie dzieci i młodzieży. Centralnym punktem programu pielgrzymki będzie Msza święta celebrowana na Szczycie Jasnogórskim w niedzielę, 24 września o godz. 11.00. Podczas tej uroczystości dokona się odnowienie przyrzeczeń małżeńskich, ślubowanie nowych doradców życia rodzinnego oraz zawierzenie małżeństw i rodzin Królowej Polski. Serdecznie zachęcamy do zorganizowania w tych dniach pielgrzymki parafialnej, bądź dekanalnej (w załączeniu plakat z programem). 2. Pielgrzymka Małżeństw i Rodzin na Jasną Górę połączona jest z odnowieniem przyrzeczeń małżeńskich w parafiach w całej Polsce. W związku z tym bardzo gorąco prosimy, aby w łączności z Jasną Górą w niedzielę 24 września w parafiach naszej archidiecezji podczas Mszy świętych odbyło się odnowienie przyrzeczeń małżeńskich.

Z O G Ł O S Z E Ń

- Jutro obchodzimy święto św. Stanisława Kostki – patrona dzieci i młodzieży.
- W piątek po Mszy wieczornej (18³⁰) spotkanie z młodszą grupą kandydatów do Bierzmowania.
- W sobotę po Mszy wieczornej spotkanie dla rodziców młodzieży, która w tym roku (4 października) przystąpi do Bierzmowania.
- Dziękuję grupie parafian za przygotowanie kościoła na dzisiejszą niedzielę. Zapraszam do pomocy w najbliższy piątek po Mszy wieczornej.